

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/242/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3815214356
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislava Marková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3815214356.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa: WM B. & B., s.r.o., IČO: 34127798, H., J. A. P. XX, právne zast. JUDr. S. P., advokát, s.r.o., H., J. A. P. XX, proti odporkyni: L. T. (predtým W.), nar. XX.XX.XXXX, bytom U., E. cesta XXXX/XX, v konaní o zaplatenie 4.006,37 eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 03. februára 2016 č. k. 9C/277/2015-67, v senáte, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti - ktorou rozhodol o náhrade trov konania v časti trov právneho zastúpenia m e n í tak, že odporkyňa je povinná zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania z titulu trov právneho zastúpenia vo výške 726,80 eur na účet právneho zástupcu navrhovateľa J. S. P., advokát, s.r.o., so sídlom H., J. A. P. XX, do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

Rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti - ktorou zaviazal odporkyňu nahradiť navrhovateľovi tzv. iné trovy konania v sume 183,94 eur p o t v r d z u j e.

Účastníci nemajú právo na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým, v záhlaví identifikovaným rozsudkom súd prvého stupňa zaviazal odporkyňu zaplatiť navrhovateľovi sumu 3.538,19 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8% ročne zo sumy 3.538,19 eur od 3.9.2013 do zaplatenia v mesačných splátkach po 100,- eur splatných do 15.-teho dňa v mesiaci, pod hrozbou straty výhody splátok v prípade nezaplatenia dvoch po sebe idúcich splátok. Vo zvyšnej časti návrh zamietol. Odporkyňu súčasne zaviazal k povinnosti zaplatiť navrhovateľovi trovy konania za zaplatený súdny poplatok vo výške 183,94 eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 605,65 eur na účet právneho zástupcu navrhovateľa.

V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že navrhovateľ sa domáhal zo strany odporkyne zaplatenia sumy 4.006,37 eur s príslušenstvom dôvodiac, že ide o pohľadávku ktorá bola na navrhovateľa postúpená Slovenskou sporiteľňou, a.s. na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 25.9.2014, ktorá skutočnosť bola odporkyni oznámená listom zo dňa 7.10.2014 a ktorá má pôvod v Zmluve o splátkovom úvere číslo 0372545060, na základe ktorej právny predchodca navrhovateľa poskytol odporkyni úver vo výške 100.000,-Sk, teda 3.319,39 eur, pri úrokovej sadzbe 11,1 % p.a., ktorý sa táto zaviazala splácať mesačnou splátkou po 1.459 Sk, teda 48,43 eur vždy k 20. dňu príslušného mesiaca, konečná splatnosť ktorého bola dohodnutá na 20.11.2015. Odporkyňa svoj záväzok zo zmluvy o úvere nesplnila a úver nesplácala. Právny predchodca navrhovateľa pristúpil k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru ku dňu 2.9.2013. Uplatnený nárok vychádza zo špecifikácie nesplatennej časti úveru a príslušenstva vyhotovenej ku dňu postúpenia pohľadávky, keďže odporkyňa priamo navrhovateľovi nič neplnila.

Súd prvého stupňa aplikujúc na daný vzťah spotrebiteľské právo v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru odporkyňa dlhovala navrhovateľovi po započítaní jej platieb čiastku 3.538,19 eur, preto návrhu v časti tejto istiny vyhovel a podľa § 160 ods. 1 O.s.p. povolil odporkyňi splátky po 100,- eur mesačne, keď prihliadol na jej pomery a výšku prisúdenej sumy. Okrem istiny má navrhovateľ odo dňa nasledujúceho po dni vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru aj právo na úrok z omeškania, preto mu priznal úrok z omeškania z dlžnej sumy vo výške 8 % ročne tak, ako si ho navrhovateľ uplatnil a to od 3.9.2013, kedy sa stala splatnou celá pohľadávka. Preskúmaním navrhovateľom uplatneného úroku 11,1 % z dlžnej istiny od 26.9.2014 zistil, že tento je uplatňovaný nedôvodne. Nakoľko úver sa stal splatným v celom rozsahu dňa 2.9.2013, v zmysle uznesenia Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 476/2012 zo dňa 18.09.2012 a tiež uznesenia NS SR sp. zn. 4 Obo 143/98 dospel k záveru, že navrhovateľovi patrilo právo na úroky z úveru ako odmena, len do dňa konečnej splatnosti úveru. Ak si navrhovateľ návrhom uplatnil riadne úroky z predmetnej zmluvy o splátkovom úvere aj po dni konečnej splatnosti úveru, tak v tejto časti je jeho návrh nedôvodný, preto ho vo zvyšku zamietol.

Pokiaľ ide o trovy konania v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že navrhovateľovi vznikli trovy konania zaplatením súdneho poplatku za návrh vo výške 240,- eur a trovy titulom právneho zastúpenia vo výške 1.417,28 eur vychádzajúc z Vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov v špecifikácii: tarifná odmena za úkon právnej služby - príprava a prevzatie zastúpenia podľa § 13a ods. 1 písm. a) vyhlášky vo výške 151,05 eur, k nemu režijný paušál vo výške 8,39 eur; tarifná odmena za úkon právnej služby písomné podanie vo veci samej - návrh podľa § 13a ods. 1 písm. c) vyhlášky vo výške 151,05 eur a k nemu režijný paušál vo výške 8,39 eur; tarifná odmena za úkon právnej služby - účasť na pojednávaní dňa 26.1.2016 á 151,05 eur a k nemu režijný paušál 8,58 eur, tarifná odmena za úkon právnej služby - účasť na pojednávaní dňa 13.1.2016 v 1 teda 37,76 eur a režijný paušál 8,58 eur, podľa § 13a ods. 1 písm. d) vyhlášky. Právny zástupca navrhovateľa si uplatnil tiež náhradu za vyjadrenie zo dňa 27.11.2015 reagujúc na výzvu súdu zo dňa 27.11.2015 a k nemu režijný paušál 8,39 eur, za ktorý úkon mu náhradu nepriznal, keďže išlo o špecifikáciu pohľadávky ktorú bol navrhovateľ povinný uviesť už pri podaní návrhu. Ďalej mu priznal náhradu cestovného ako náhradu za spotrebované pohonné hmoty za 180 km v cene 16,02 x 0,976 eur za liter, pri spotrebe 8,9 l/100 km teda 15,64 eur a základnej náhrade 180 km x 0,183 eur, teda vo výške 32,94 eur za každú účasť na pojednávaní. Súd mu nepriznal náhradu za stratu času za obidve pojednávania uplatnenú vo výške 200,20 eur za štrnásť začatých polhodín (za každé pojednanie 7 začatých polhodín), pretože táto náhrada prináleží len samotnému advokátovi, nie jeho koncipientovi, ktorý sa pojednávaní zúčastnil. Celkom trovy konania navrhovateľa predstavujú za tri úkony právnej služby 490,91 eur + za jedno odročené pojednanie 1 z úkonu t.j. 37,6 eur, spolu 528,67 eur, s pripočítaním režijného paušálu 2x 8,39 eur a 2x 8,58 eur, teda spolu 562,61 eur + cestovné 97,16 eur, spolu 659,77 eur, z čoho podľa pomeru úspechu mu prináleží za čistý úspech 76,64% (úspech 88,32% - neúspech 11,68%) t.j. suma 605,65 eur, ktoré súd podľa § 149 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku zaviazal odporkyňu zaplatiť na účet advokáta navrhovateľa a tiež ju zaviazal k zaplateniu tzv. iných trov konania z titulu zaplateného súdneho poplatku v pomere úspechu 183,94 eur.

Rozsudok súdu prvého stupňa v zákonom stanovenej lehote odvolaním napadol navrhovateľ prostredníctvom svojho právneho zástupcu a to v časti náhrady trov konania, navrhujúc jeho zmenu, namietajúc nesprávne právne posúdenie veci, čím uplatnil dôvod odvolania uvedený v ust. § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p.. Za nesprávny považoval záver prvostupňového súdu o výške pomeru jeho úspechu a neúspechu v tomto konaní, tiež v nepriznaní mu práva na náhradu za stratu času podľa § 15 písm. b/ Vyhl. č. 655/2004 Z. z. a v konečnom dôsledku pochybenie videl v neaplikovaní ust. § 18 ods. 3 Vyhl. č. 655/2004 Z. z., keďže priznaná náhrada trov právneho zastúpenia mu nebola navýšená o DPH. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania súd prvého stupňa aplikoval ust. § 142 ods. 2 O.s.p., vychádzajúc z toho, že úspech navrhovateľa v konaní bol vo výške 88,32 % a neúspech vo výške 11,68% k čomu dospel porovnaním priznanej sumy 3.538,19 eur a žalovanej sumy 4.006,37 eur, čím pochybil, pretože nezohľadnil to, že žalovaná suma 4.006,37 eur predstavovala ním vyčíslený celkový dlh odporkyne ku dňu 25.09.2014, teda obsahovala istinu a príslušenstvo k tomuto dňu. Súdom priznaná suma 3.538,19 eur predstavuje dlh odporkyne ku dňu 02.09.2013. K tejto sume priznal súd prvého stupňa navrhovateľovi úrok z omeškania. Pre stanovenie pomeru úspechu a neúspechu tak bolo potrebné vyčísliť súdom priznané plnenie ku dňu 25.09.2014 a porovnať ho so žalovanou sumou. Keďže mu bol priznaný aj úrok z omeškania vo výške 8% ročne zo sumy 3.538,19 eur od 03.09.2013 do 25.09.2014, čo je 301,67 eur, súdom prvého stupňa vyčíslený pomer úspechu a neúspechu je tak nesprávny, správne jeho úspech v

konaní bol v rozsahu 95,84% a neúspech 4,16 %, a teda priznanie náhrady trov konania by bolo dôvodné vo výške 91,68% (95,84% - 4,16%). Pokiaľ ide o náhradu za stratu času poukázal na ust. § 16 ods. 2 Zák. č. 586/2003 Z. z. o advokácii. Keďže poverený advokátsky koncipient koná v mene spoločnosti, v ktorej je zamestnancom a na jej účet, patrí mu náhrada za stratu času podľa § 17 Vyhl. č. 655/2004 Z. z., pretože nepatrí advokátskemu koncipientovi, ale spoločnosti, v mene ktorej advokátsky koncipient koná. Odmenu a náhradu advokátskeho koncipienta ako zamestnanca, upravujú pracovnoprávne predpisy a pracovná zmluva, nie advokátska tarifa, vo vzťahu k tretím osobám je jeho konanie potrebné považovať za konanie advokáta ako právnickej osoby poskytujúcej právne služby, z ktorého dôvodu mu patrí ako jeho zamestnávateľovi právo na náhradu za stratu času. V konečnom dôsledku mu vznikol tiež nárok na daň z pridanej hodnoty, o ktorú mu trovy právneho zastúpenia neboli navýšené napriek tomu, že táto je upravená v ust. § 18 ods. 3 AT a právny zástupca navrhovateľa je jej platiteľom.

Odporkyňa nevyužila svoje právo písomne sa vyjadriť k podanému odvolaniu.

Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec v zmysle ust. § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa je čiastočne dôvodné a rozsudok prvostupňového súdu v napadnutej časti - vo výroku o náhrade trov konania z titulu trov právneho zastúpenia je preto potrebné zmeniť podľa ust. § 220 O.s.p., keďže neboli splnené podmienky v tejto časti na jeho potvrdenie (§ 219 O.s.p.) ani na jeho zrušenie (§ 221 O.s.p.) a v časti náhrady tzv. iných trov konania za použ. § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdiť. Rozsudok prvostupňového súdu v zostávajúcej časti z hľadiska jeho vecnej správnosti nepreskúmal, pretože vo vzťahu k nej, rozhodnutie prvostupňového súdu napadnuté nebolo, teda v tejto časti, nenastal suspenzívny účinok odvolania (§ 206 O.s.p.).

Súd prvého stupňa v odvolaní napadnutej časti vychádzajúc z pomerného úspechu navrhovateľa, aplikujúc ust. § 142 ods. 2 O.s.p. zaviazal odporkyňu nahradiť mu trovy konania z titulu trov právneho zastúpenia v rozsahu jeho čistého úspechu v konaní, ktorý stanovil na 76,64% (úspech 88,32% - neúspech 11,68%) vo výške 605,65 eur a pomernej náhrady za zaplatený SUP vo výške 183,94 eur.

Navrhovateľ v zmysle jeho odvolania namietal výšku súdom prvého stupňa určeného rozsahu jeho úspechu v konaní, vo vzťahu ku ktorému mu nebol zohľadnený priznaný úrok, tiež správnosť záveru týkajúceho sa nepriznania mu náhrady za stratu času v súvislosti s účasťou advokátskeho koncipienta na dvoch pojednávaniach a v konečnom dôsledku nenavýšenie trov právneho zastúpenia o DPH napriek tomu, že právny zástupca navrhovateľa je jej platiteľom.

Odvolací súd preskúmaním rozhodnutia v napadnutej časti, dospel k záveru o čiastočnej dôvodnosti podaného odvolania.

Náhrada trov sporového konania je ovplyvnená zásadou úspechu vo veci a zásadou zavinenia. Zmyslom zásady úspechu v konaní, ktorej uplatnenie prichádza do úvahy v danej veci, je priznanie trov potrebných na účelné uplatňovanie, alebo bránenie práva účastníkovi, ktorý mal v konaní úspech (§ 142 ods. 1 O.s.p.), v prípade úspechu pomerného, zákon v ust. § 142 ods. 2 O.s.p. umožňuje súdu náhradu trov pomerne rozdeliť, ktorý postup zvolil súd prvého stupňa, prípadne žiadnemu z účastníkov náhradu trov konania nepriznať.

Pomer rozdelenia trov konania zodpovedá pomeru víťazstva účastníka vo veci samej, zníženého o pomernú časť jeho neúspechu, teda vo výsledku ide o rozdiel pomerných úspechov účastníkov vo väzbe na uplatnený nárok vo veci samej.

V preskúmvanej veci uplatňoval navrhovateľ v zmysle ním podaného návrhu zo strany odporkyne zaplatenie sumy 4.006,37 eur s príslušenstvom (8% ročným úrokom z tejto sumy do jej zaplatenia). Súd prvého stupňa zaviazal odporkyňu zaplatiť navrhovateľovi sumu 3.538,19 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 3.538,19 eur od 3.9.2013 do zaplatenia. Správne teda súd prvého stupňa stanovil pomer víťazstva navrhovateľa vo vzťahu k jeho nároku na zaplatenie sumy 4.006,37 eur na 88,32 %, jeho pomerný neúspech, ktorý bol na druhej strane úspechom odporkyne na 11,68 %, ktorým rozdielom (ponížením úspechu o jeho neúspech), stanovil tzv. čistý úspech navrhovateľa na 76,64 %, v ktorom rozsahu mu priznal náhradu trov konania tak z titulu trov právneho zastúpenia, ako aj z tzv. iných trov konania vzniknutých mu titulom zaplateného súdneho poplatku.

Nedôvodne navrhovateľ namieta nezohľadnenie priznaného mu úroku z omeškania pri stanovení rozsahu jeho úspechu vo väzbe na priznanú mu výšku trov právneho zastúpenia. Pokiaľ sa totiž navrhovateľ v konaní domáha poskytnutia peňažného plnenia, istina pohľadávky výlučne len spolu s konkrétne ním samotným v návrhu vyčísleným príslušenstvom pohľadávky môže tvoriť peňažné plnenie, z ktorého sa pri stanovení pomeru úspechu a neúspechu vychádza. V preskúmvanej veci o takýto prípad nejde, súdom prvého stupňa priznané mu príslušenstvo t.j. 8 % ročný úrok z omeškania zo sumy 3.538,19 eur od 3.9.2013 do zaplatenia vyčíslený nebol, pričom je bez právneho významu, že ku dňu rozhodnutia súdu, bolo možné tento vyčísliť. Do základu hodnoty veci, teda uplatňovaného peňažného plnenia pre určenie pomeru úspechu účastníka v konaní, možno príslušenstvo zahrnúť len vtedy, ak je ustálené a vo vyčíslenej podobe samostatne uplatňované, neprichádza to do úvahy vtedy, ak sú úroky uplatňované „do budúca“ (obdobne ako je to upravené pri súdnych poplatkoch v § 7 ods. 2 ZoSP).

V poradí ďalšia odvolacia námietka navrhovateľa smerovala voči nepriznaniu mu náhrady za stratu času vo väzbe na skutočnosť, že oboch pojednávaní v súvislosti s účasťou na ktorých túto náhradu uplatňoval, sa zúčastnil advokátsky koncipient zvoleného právneho zástupcu.

Navrhovateľ preukázateľne využil svoje právo na právne zastúpenie v tomto konaní, preto bolo potrebné posúdiť účelnosť poskytnutej mu právnej služby advokátom a výšku odmeny podľa Vyhl. MS SR č.655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej „AT“), keďže navrhovateľ si trovy konania uplatnil riadne a včas.

Účelné trovy navrhovateľa v konaní pred súdom prvého stupňa aj podľa odvolacieho súdu vznikli titulom jeho právneho zastúpenia s tým, že súd prvého stupňa správne pri určení sumy trov jednotlivých položiek právneho zastúpenia patriacich navrhovateľovi vychádzal z AT a konštatoval vznik účelných trov na jeho strane titulom trov právneho zastúpenia vo výške 1.417,28 eur v špecifikácii: tarifná odmena za úkon právnej služby - príprava a prevzatie zastúpenia podľa § 13a ods. 1 písm. a) vyhlášky vo výške 151,05 eur, k nemu režijný paušál vo výške 8,39 eur; tarifná odmena za úkon právnej služby písomné podanie vo veci samej - návrh podľa § 13a ods. 1 písm. c) vyhlášky vo výške 151,05 eur a k nemu režijný paušál vo výške 8,39 eur; tarifná odmena za úkon právnej služby - účasť na pojednávaní dňa 26.1.2016 á 151,05 eur a k nemu režijný paušál 8,58 eur, tarifná odmena za úkon právnej služby - účasť na pojednávaní dňa 13.1.2016, teda 37,76 eur a režijný paušál 8,58 eur, podľa § 13a ods. 1 písm. d) vyhlášky. Ďalej mu priznal náhradu cestovného ako náhradu za spotrebované pohonné hmoty za 180 km v cene 16,02 x 0,976 eur za liter, pri spotrebe 8,9 l/100 km teda 15,64 eur a základnej náhrade 180 km x 0,183 eur, teda vo výške 32,94 eur za každú účasť na pojednávaní. Celkom trovy konania navrhovateľa vyčísliť za tri úkony právnej služby 490,91 eur + za jedno odročené pojednávanie z úkonu t.j. 37,6 eur, spolu 528,67 eur, s pripočítaním režijného paušálu 2x 8,39 eur a 2x 8,58 eur, teda spolu 562,61 eur + cestovné 97,16 eur, spolu 659,77 eur, z čoho podľa pomeru úspechu mu za čistý úspech v rozsahu 76,64 % ktorý správne stanovil (úspech 88,32% - neúspech 11,68%) priznal sumu 605,65 eur, ktorú podľa § 149 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku zaviazal odporkyňu zaplatiť na účet advokáta navrhovateľa.

Súd prvého stupňa správne postupoval, keď tomuto nepriznal náhradu za stratu času za obe pojednávania, uplatnenú vo výške 200,20 eur za štrnásť začatých polhodín (za každé pojednávanie 7 začatých polhodín), ktorých ako to sám v odvolaní nespochybňuje, sa zúčastnil právny zástupca navrhovateľa v osobe splnomocneného advokátskeho koncipienta.

Podľa ust. § 17 ods. 1 citovanej vyhlášky, pri úkonoch právnej služby vykonávaných v mieste, ktoré nie je sídlom advokáta, za čas strávený cestou do tohto miesta a späť patrí advokátovi náhrada za stratu času vo výške jednej šesťdesiatiny výpočtového základu za každú aj začatú polhodinu.

Náhrada za stratu času v zmysle ust. § 17 ods. 1 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. patrí advokátovi pri úkonoch právnej služby vykonávaných v mieste, ktoré nie je jeho sídlom, a to za čas strávený cestou do tohto miesta a späť, teda jej zmyslom je paušálnym spôsobom kompenzovať príjem, ktorý by advokát za uvedený čas mohol dosiahnuť poskytovaním právnych služieb. Nakoľko v preskúmvanej veci sa pojednávaní vytyčených súdom prvého stupňa dňa zúčastnil substitučne splnomocnený advokátsky koncipient je zrejmé, že advokát nebol v dôsledku nevyhnutnosti prepravy svojej osoby na miesto konania pojednávania z objektívnych dôvodov limitovaný vo výkone svojej advokátskej praxe a aj v čase,

ktorý substitučne splnomocnený advokátsky koncipient strávil cestou na pojednávanie, mohol vykonávať iné úkony právnej služby. Vychádzajúc z uvedeného odvolací súd konštatuje, že náhrada za stratu času je výlučne viazaná na advokáta, pretože iba v prípade poskytovania právnej služby osobne advokátom je splnená podmienka existujúceho objektívneho dôvodu, pre ktorý nemôže poskytovať inú právnu službu. Z uvedených dôvodov vyhodnotil uvedenú odvoláciu námietku ako nedôvodnú.

Dôvodom, pre ktorý však bolo potrebné rozhodnutie súdu prvého stupňa zmeniť v časti týkajúcej sa náhrady trov právneho zastúpenia spočíva v tom, že tieto trovy vyčíslené súdom prvého stupňa na sumu 605,65 eur neboli navýšené o DPH napriek tomu, že toto navýšenie bolo v rámci špecifikácie trov uplatnené a ktoré mu prináleží v zmysle § 18 ods. 3 AT, keďže právny zástupca navrhovateľa je jej platiteľom a kópiu osvedčenia o registrácii spolu so špecifikáciou trov súdu predložil. Keďže z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vzťahujúcej sa k trovám konania nevyplýva dôvod takéhoto postupu, možno sa domnievať, že k tomu došlo len v dôsledku opomenutia.

Z uvedeného dôvodu preto odvolací súd v tejto časti rozhodnutie za použ. § 220 O.s.p. zmenil a trovy právneho zastúpenia pri správnej špecifikácii, vychádzajúc zo správne stanoveného pomerného úspechu navrhovateľa vyčíslené na sumu 605,65 eur navýšil o 20% DPH (t.j. o sumu 121,13 eur) a v konečnom dôsledku na ich náhradu vo výške 726,80 eur odporkyňu zaviazal.

V konečnom dôsledku ako vecne správne za použ. § 219, ods. 1 O.s.p. potvrdil rozhodnutie prvostupňového súdu v časti, ktorou zaviazal odporkyňu nahradiť navrhovateľovi tiež pomernú časť ním zaplateného súdneho poplatku vo výške 183,94 eur, keďže ako bolo vyššie uvedené s rozsahom úspechu navrhovateľa v konaní vymedzeným súdom prvého stupňa sa identifikoval.

Vzhľadom k tomu, že obaja účastníci v odvolacom konaní zaznamenali len čiastočný úspech, o trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd za použ. § 224 ods. 1 v spojitosti s ust. § 142 ods. 2 O.s.p. tak, že nemajú právo na ich náhradu.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.